

ZEMPLÉNI LAPOK.

Szerkesztői és kiadóhivatal

Főút 9. szám

hova minden a lap szellemi részét illető közlemény, valamint az előfizetési s hirdetésményi pénzek is küldendők.

Kéziratok vissza nem küldetnek.

Társadalmi hetilap,
főtekintettel Zemplénmegye érdekeire.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 frt — kr.
Félévre 3 frt — kr.
Negyedévre 1 frt 50 kr.
Néptanítóknak és körjegyzőknek egész évre . . . 4 frt — kr.
A hirdetési díjak, a hirdetési rovat élen látható díjszabályzat szerint számítatnak.

Felelős szerkesztők s kiadótulajdonos társak:

BORÚTH ELEMÉR

HORNYAY KÁLMÁN.

Néhány szó Zemplénmegye gazdaközön-ségéhez.

S.-a.-Ujhely, 1879. okt. 13.

A legközelebb mult évek, de különösen a folyó év terméketlensége, a mostoha időjárások, elemi csapások, — az általános hitel hiány, a kereskedelmi és ipari pangás, — az ország gazdaközöniségének, — de hazánk minden osztályának panaszhangjait viszhangozzák — s ezen osztályok helyzetét válságossá tették.

Hogy a gazdák panaszai indokoltak, hogy csakugyan oly súlyosak, oly általánosak, s hogy országos érdekű kérdést képeznek, kimutatta ezt azon mozgalom, mely a társadalmi téren az önszegély átérzetében, s a nemzet önfentartási ösztönének nyilatkozataként, az országos agrarius értekezletben nyilvánult.

Ha széttekintünk a nemzet mezőgazdaszatán, valóban elszomorító kép tárul fel előttünk az általános válság, az anyagi bukás rémképe ijeszti a földművest úgy mint az iparost, kereskedőt, s a haza többi osztályait.

Láncszem a haza minden osztálya, — ha tönkrejut a földműves, ezen a haza többi osztályait össze tartó kapocs: — az államgépezet akad fel, s következik az államtönk.

Magyarország földmívelő ország, melynek lakossága, habár kisebb részben az ipar és kereskedelem üzésében talál foglalkozást, — de lakosságának túlnyomó száma, majdnem 70 száz-tólja a földbirtok jövedelme után él, s ezutáni keresményéből fizeti terhes adóit.

Ha tehát az ország népességének 70 — száztólja a földművelésnek köszöni s erre alapítja existenciáját, természetes következmény az, hogy a földmívelés és mezőgazdaszat virágzása az ország több osztályának jólétét hordja méhében.

A mezőgazdaszat és földmívelés az ország anyagi őseréje levén, s az ipar és kereskedelem a mező gazdászattal foglalkozó lakosságban találna túlnyomó számú fogyasztóit: — a földmívelő osztály jóléte oly anyira kihat a többi osztályok egészséges voltára és jólétére, hogy virágzó ipar és kereskedelem, — melyek a jelenkori államok jövedő nagyságának alapjait képezik — virágzó mezőgazdaszat és földmívelés nélkül csakis álomképnek tűnnek fel, s enélkül mégcsak nem is képzelhetők.

Még is a földmívelő osztály az, mely a

TÁRCZA,

A hamuvári rector.

Beszély

irta: Zombori Gedő.

(Folytatás.)

VI.

— Matild ön itt?! kiáltott megdöbbenve, meglepetve az ifju, midőn a hölgy dult, hevült arczával, zilált öltönyével, örületes sebességgel szobájába tört.

Mindent meg fog ön tudni! Mindenne mi szent, kérem meneküljön ön. Katonák... maga az ezredes... ah Istenem megölik önt!... Béla fusson.

— Nyugtassa meg magát kedves Matildom... Én tudtam, hogy ez óra eljön... Vártam. Végzetemnek be kell teljesedni... Tudja meg, hogy saját nőm kerestet halálra, mert szerettem, keblemre öleltem, hogy nevem elfedje szégyenét. Leánya volt atyám barátjának, a kinek családom — sok hasznos és önfeláldozó szolgálataiért — lekötelezettje volt. Én párbajban megöltem kedvesét. Elvittem külföldre, hol megszülette és mint magamét temetttem el halva született gyermekét. És ajkamon soha ki nem szaladt egy sértő szó, vagy szemrehányás. Gyöngédségem, figyelmetességem

haza többi osztályai mellett mondhatni, mostoha gyermeki bánásmódban részesül.

Évek óta rosz természettel s egyéb elemi csapásokkal küzd a gazda s mi történt helyzetének javítására? semmi!

Az állam 1869. évben, midőn a kereskedői osztály a pénzkrisis folytán a bukás szélén állott, — ezen osztályt nem késett zavarából kimenteni, egy nap alatt 17 millió frttal jött segélyére — s a kereskedelmi válság meg lett előzve.

Most a mezőgazdaszat, az ország talpköve hallatja segélyt kiáltó szavát. Hol a segély? Az állam, kormány bölcsen hallgat, sőt saját érdekeire sem figyelve, tétlenül nézi a mezőgazdaszat bukását!

Tehát hol a segély? — A hon határain belül bizonyára hiába keressük.

A válság előestéjén álló mezőgazdaszatot talán a földhitelintézet vagy a kisbirtokosok hiteligyletének kölcsöne fogja megmenteni?

Tévedésben van az, ki ezen intézetektől várja a segélyt — mert jelenben nem egyesek, de egy egész osztály megmentéséről van szó! Sőt ezen intézetek kölcsönei az egyesekre nézve is, oly hosszú időt, oly sok utánjárást s fáradságot igényelnek, hogy a földbirtokos ezekről vissza riadva, vagy türelmet veszve, inkább a gyorsabb, — habár földbirtokának jövedelmeivel arányban nem álló nagyobb percentes kölcsönhöz, — mondjuk ki világosan: uszorásokhoz — vagy 13—14 percentre kölcsönző vidéki pénzintézetekhez fordul.

Van-e ezzel a gazdán segítve? Egyáltalában nincs; mert Magyarország földbirtokai nem produkálnak oly tisztajövedelmet, — a melyek a kölcsönvevő, habár pillanatnyi zavarban levő gazdát, megrontás nélkül 12—14%-tes kamatnak huzamosb ideig leendő fizetésére képesíthetnek. — S ha az ekkénti kölcsönt a gazda a lejáratra pontosan — avagy rövid időre nem fizeti ki, még nagyobb bajokat szerez magának, mert a gazdák zavarairban prédát kereső uszorások azonnal pert indítanak s minthogy a gazda gyors hitelt s segélyt nem kap — a földbirtok árverés alá kerül.

Mindezeknél a legszomorítóbb állapot az, hogy az ily földbirtok, bár a reá betáblázott terheket értékben háromszorosan is fedezi, értékének fele, vagy $\frac{1}{3}$ -ad-arán, az árverésekből professionatus üzérkedést csináló hitelezők, illetve uszorások prédájává válik. Így vész el sorba Magyarország ősi családainak zöme, vagyona —

elég lett volna a legtisztább erény jutalmának. Azt hívem, hogy mind ez majd lassan szívemhez lánczolja őt. Tévedtem. Ő csak egyre tudott emlékezni, arra, hogy ama nyomorult kardom hegyén hörgötte ki szenyves életét... Én táborba szállottam. A bosszú és kéjvágy pedig őt oda ragadt a hazám ellenei közzé... Tud-e ön már mindent? Minek nekem futni a halált, melyet el nem kerülhetek... Jobb lesz azt hamarabb le tudni!...

— Bélám! Szerelmem! tehát nőd üldöz, halálra keres?! Ah most már jogom van szeretni és védeni tégedet!! Nem! nem foglak elhagyni többé. Veled megyek... Nem úgy! te jössz velem... én elviszlek idegen országba és ott nagyon nagyon boldogok leszünk. Jer... ne késsél... Istenem zörejt hallok...

— Igen jer keblemre! te legnemesebb lelkű hölgy a földön! Itt, a midőn már a halált látom, most megvallhatom, hogy szeretlek, forrón igazán! Oda ölelte keblére hölgyét, ott tartották egymást kebleiken s ajkuk összeforrott, tiszta, igaz szerelemben.

— Olyan kimondhatatlan boldog vagyok, már meghalhatok...

— Nagyon boldog vagyok én, elni akarok veled! kiáltott a hölgy.

Az a zörejt abból támadt, hogy a szobába egy férfi lépett. A boldog pár felett könnyes szemekkel kezét áldólag terjesztve ki, a tisztos Her-nádi uram állott.

E könyben az örömeinek vagy a fájdalomnak gyöngye volt e több?

s birtokai hazafiságot egyáltalában nem ismerő idegenek, — uszorások, üzérkedők körmei közzé kerülnek?

A mely nemzet törzsvagyona s ősi család-jainak földbirtoka napról-napra ily módon s miként a naponkinti példák mutatják, rohamosan pusztul, a nemzet jövője iránt kell elveszteni hitünket.

A gazda tönkre jutását elég külső ok segíti elő, — eltekintve az időjárás szeszélyeitől, climaticus viszonyainknak évek során át tapasztalt kedvezőtlenégeitől, — hitelügyeink kereskedelmi állapotaink bajaitól: — adóink terhesek s maga az adóbehajtási mód egy külön adónemet képvisel. drága volta s példátlan zsarolási módoránál fogva.

Az adókvetés nem eléggé ellenőriztetik, azért legtöbbszörre igazságtalan.

Ha az adózó, habár időlegesen is, fizetéképtelen, a törvény világos rendelete ellenére, existenciájától fosztatik meg, — marháját, vetőmagját kellehetlenül szedik el.

Az adóhajtás körül eljáró hivatalnokok azt hiszik, hogy legnagyobb érdemeket akkor szereztek az állam iránt, ha mentül jobban igyekeznek mindenkit utolsó rongyaiból is kivétköztetni.

Oly időket értünk el immár, hogy a szegény szántóvető gazda, ki éjjelt nappal egybe vet, hogy az állam céljaiért küzködvé legalább romjait megtarthassa ősi fészkeének, most már nem is tulajdonos többé, hanem földjének haszonbér-lőjévé lett — s hitét veszve a jövőben, teljes közönnyel várja azt, minek jönnie kell.

A székesfehérvári országos gazda-értekezlet az ország gazdaszati bajait, sebeit felmutatta, — miért is ezeket felsorolni szükségtelen, — de egyuttal kijelölte ezen égető bajok és sebek orvoslásának módjait is.

Ezek közt első helyen a földmívelés érdekeinek országos s az állam általi; de helyes mezőgazdaszati politika melletti képviselését emelte ki, — másodsorban pedig határozatilag kimondotta, hogy tekintettel azon hátrányokra, melyek a legközelebb lefolyt évtizedekben szertelen mérveket öltött túlnyomó gabna termelésből származnak: — úgy a gabnaterményekkel ki szivatytuzott föld erejének visszaszerzése s az ebben fekvő nagy nemzeti tőkének a jövendő javára való fentartása: — mint az évről évre fenyegető külföldi concurrentiával szemben való megállhatás, sőt létezetés szempontjából minden

— Fiam! szólt szeliden a lelkész. Siess, az út még nyitva áll. Bizzál e hölgy szívében s rendíthetetlen barátságomban.

— Nem! atyám! én maradok. Ilyen boldog nem lehetnék többé soha. És ha menekülnek: önöket tenném ki az üldözés tárgyává. Én szabadon és önök a börtönben?! Ezt ki nem állanám. Halálra vagyok itélve. Az ma vagy holnap, de egyszer végre fog hajtatni. Szeressetek! emlékezzetek reám, ne feledjétek, hogy titeket s hazámat igazán szerettem.

— Héthársy Béla! ön a császár nevében foglyom! dördült meg mögöttök egy hang.

A börtönéből kiszabadult ezredes szólt s háta mögött megvillant a katonák fegyvere.

— Csak holttestemen át érintitek őt! sikoltott a hölgy s tiltólag kitérte karjait, mint védangyal állott a férfi elé. De a megerőltetést nem bírta tovább a gyenge idegzet, egy mozdulat s a lelkész karjaiba omlott.

— Tiszteletes ur! szólt az ezredes szomoruan, önnek e gyászos órában itt nincs teendője. Vigye biztonságba e derék hölgyet, szeresse és ápolja, mint atya gyermekét.

A lelkész felemelte arczát s szólt azon a hangon, a mely megrázott minden szívet.

— Legyen Isten könyörületes ahoz, a ki elárulta ez igaz lelket s megtört két szerető szívet. Ezredes ur! e hazafi életét eloltani bűn lenne, a mit meg nem bocsáthatna sem Isten sem ember. Ez életre még szüksége lehet a királynak és a nemzetnek. — Mondja meg, ott a hol kell, hogy

magyar gazdának úgy saját, mint az ország érde-
kében kötelességében áll oda törekedni, hogy
gazdaságában a gabnatermelés és állattenyésztés
közt, büntetlenül huzamos ideig nem mellőzhető
helyes arányt fokozatosan bár, de lehető gyorsan
beállítsa — s e célból gazdasági területének
legalább egy harmadát takarmány termelésre
fordítsa.

Kimondotta továbbá, hogy ezen gazdasági
rendszer inaugurálása folytán úgy gabona, mint
husterményeink mennyiségileg és minőségileg le-
galább is az egyes termelési ág eddigi arányát
tekintve, egyaránt gyarapodni fognak, ezek érté-
kesítése, illetőleg biztos piac teremtése cél-
jából elkerülhetetlen szükséges, miszerint gazdasági
követelményeinknek megfelelőbb, az eddigiéknél
mindenesetre helyesebb vasuti tarifa és kereske-
delmi politika követessék, — melynek elérésére
minden eszköz igénybe vételével, megelőbb, lega-
lább is egy, a magyar állam befolyása alatt levő
s Magyarországot a külföld nyugati fogyasztó
piaczaival összekötő vasutvonal szerzettessék, —
továbbá a takarmány és szemterlés előmodítására
szükséges trágyakészlet előállítására és a huste-
melés előmozdítására érdekében a jelenlegi mező-
gazdasági szeszgyáraknak adott törvényhozási
kedvezmények elégtelenek levén, — okvetlenül
szükséges, hogy a gazdasági célokra felállított
szeszgyárak adómentessé tétessenek stb.

Mindez igen szép s ezen országos értekezleti
határozatok keresztülvitele az ország állapotainak
sikeres megjavítását s az ország jobblétét enge-
dik remélni.

Azonban mindezekhez idő, hosszú idő s a
nemzetnek az eltoppultságból való ébredése s
ugy az egyesek, valamint a testületek és az ál-
lamm kormány részéről segíteni vágyó erős akarat
s lankadatlan buzgalom kell, — míg a létező
bajok és sebek, a megalapított orvosszerek ál-
tal behégesztetnek.

Fekete László.

(Vége köv.)

Borászat.

Tervezet egy Tokaj-hegyaljai pincze-egy- let' alakítására.

(Előterjesztve az e tárgyban Mádon f. h. 4-én tartott ér-
tekezleten.)

Tokaj-Hegyalján több ízben tétetett már kísér-
let részvények kibocsátása mellett, borkereskedelmi
társulatot alapítani, azonban mindannyiszor részint
megdönthetetlen számításon nyugvó szilárd alap hi-
ányán, részint az adminisztráció és berendezés
költséges és czélszerűtlen voltán, nem különben
végül a vállalat élére állított vezéregyének hely-
telen választásán hajótörést szenvedett.

Nem csoda tehát, ha a közbizalom hasonló
tapasztalatok után, minden ilyenü vállalat meg-
indítása iránt alapjában megingott s azért midőn
alóli tervező, egy „Tokaj-hegyaljai pincze-
egylet” mint kereskedelmi részvénytársulat meg-
alakítása iránt egynémelyekkel értekezett, perczig
sem ringatta magát illúziókban és első kötelességé-
nek ismerte gyökeréig behatóan tanulmányozni azon
nehézségeket és akadályokat, melyek hasonló vál-
lalat keletkezése elé, bármily okból és bármely
oldalról gördíthetők volnának.

Tervező át van hatva annak tudatával: hogy
a közönség részéről, az észlelt szomorú tapasztala-
tok után, előzékeny közeledést várni nem lehet
és csak kifogástalan, szilárd alap felmutatása mellett
remélhetni a részvét újra ébredését:

a nemzeteket nem pallossal, hanem kegyelemmel
lehet ki engesztelni. Önre bizom e férfit. Önnek
kell, hogy befolyása legyen. Ha ezt fel nem hasz-
nálandja, önt fogom felelőssé tenni, ott az örök
bíró széke előtt.

Az ezredes meg volt hatva a szavak és e
fellépés fensége által.

— Bizzék bennem uram!

Hernádi oda ment, megölelte Héthársyt.

— Imádkozzál fiam és légy erős.

— Az leszek atyám! mind halálig.

A lelkes felölelte az alélt hölgyet. Más
talán bilincsbe vertek volna. E tisztas férfit egész
lényén oly valami szent, emberfölötti méltóság
ömlött el, hogy a durva katonák is meghatóttan
és mély alázattal engedtek helyet.

— És most uram végezzünk! szólott Hé-
thársy előre lépve.

A derék katona még mindig az iménti be-
hatás alatt mintegy öntudatlanul mondta:

— Végezzünk.

— Irományait uram! folytatá, most már ka-
tonai szigorral.

— Irományaim nincsenek. Ez asztalban em-
lék tárgyai vannak és végrendeletem. Ne bán-
tsuk azokat. Négy szemkőzt ohajtanék önnel szó-
lani ezredes ur!

— Uram, a kötelesség, a felelőség és a ka-
tonai becsület azt meg nem engedhetik.

Héthársy oda nyujtá a kulcsot. Az ezredes
megnézett mindent.

— Arány érdemjel, kitüntetési okmány...

ha egyrészt a beszerzendő alap-
tőke hozzáférhetlen biztossága,
másrészt az adminisztrációs költségeknek a lehető legkisebb
mértvűre szorítása minden kétségen
felül helyeztetik,

végre pedig a borainkra nálunk legillőben
alkalmazható, valamely helyes és szzerű és
a tudomány színvonalán álló borkeze-
lés adoptálása által a vállalat kimaradhatlan sikere
és minden körülmények között jelentékeny ered-
ménye iránt, a nagy közönségnek úgy mint a rész-
vényeseknek eleve, emberileg képzelhető szilárd
garanciákat képes nyújtani.

Tervező e részben meg van győződve, hogy
átgondolt és gyakorlati iparüzővel közölt pro-
gramja ezen irányban emelt minden méltányos
várakozásnak meg fog felelhetni és e reményben
teljes megnyugvással bocsátja tervét főbb vonásaiban
megbírálás végett az értekezlet, közvetve a nagy
közönség elé.

A megalakítandó Tokaj-hegyaljai pincze-egylet,
mindenekelőtt aránylag csekély és vidékünkön is,
mások segélye nélkül, önnön erőnkől kiteremthető
alaptőkével, például: 50000 frttal kezdené meg
működését, mely tőke 500 db. száz forintos rész-
vény útján lenne beszerzendő. Ennyi egyelőre 1000
hordó bor megvétele és palackoztatás képezésére
tökéletesen elégséges lenne.

Tervező eleve kijelenti: hogy még ezen összeg
ötöd részének fedezésére is szerencsés volt egy
házankfiát megnyerni s azért még csak a további
40000 frt beszerzéséről kellend az itt előadott
tervszerint gondoskodni.

A felhozott megragadó példa után ez, úgy
hiszem, nem lehet nehéz vagy éppen lehetetlen,
csupán az alaptőke elhelyezése és olyatén kezelése
felől szükséges gondoskodnunk, mikép az lehetőleg
csekély inproduktív kiadások mellett, minél több
osztalékot biztosítson az egylet részvényeseinek.

Ezt, három rendbeli kombinált eljárás segé-
lyeivel hiszi tervező, minden kétséget kizáró biz-
tossággal elérhetni.

Először is kisebb szőlősgazdától jutányos
áron függő termések beszerzésével, melyek egészen
szakszerű kezelés mellett, a vételárnál aránytala-
nul nagyobb áron lesznek mindig értékesíthetők.

Szükségesnek tartom e helyütt még kiemelni
a szempontokat, melyeknél fogva kezdetben, főleg
a szegényebb osztálynál teendő bevásárlásokat hozom
javaslathba.

Első és fő szempont: mielőbb felszabadítani
és függetleníteni a Hegyalja tövét és gyökerét
képező tényleges munkaerőt, — mint legszámosabb
és legelterjedtebb kisbirtokos osztályt, —
azon közvetítő üzérhad zsarolásai alól, mely annak
gyakorta szigorú körülményeit a legkimételetlenebbül
szokta kizsákmányolni. Könnyű belátni, hogy a
pálinkázásra csábított ezen, csak ötven év előtt is
annyira munkás és becsületes osztály s egyszers-
mind munkaerő hanyatlásával, mily iszonyuan roha-
mos léptekkel fog az egész Tokaj-Hegyalja, a ki-
kerülhetlen romlás és pusztulásnak eléje menni.

Ezt kell tehát mindenekelőtt, minden rendel-
kezésinkre álló erő és eszközökkel meggátolni.

Második szempont: az egylet részére elérhető
nagyobb és biztosabb nyereség; mert egy ifju
egylet felerősödésig, minden más tekintetek félre-
tételével, erre kell fektetni a fősúlyt.

Harmadik szempont, melyből tervező kiindult,
mindenek felett konstalálni azt: hogy az aránylag
silányabb termésből is észszerű és tudományos
fejlődés színvonalán álló kezelés mellett, minden
mesterkélttség kizárásával, oly kitünő terméket lehet
előállítani, mely eladásra bocsátatván meglepő

hadd maradjanak az ön emlékének... De mi ez!
Uram! mi ez?! kiáltott az ezredes s villogó
szemekkel, reszkető kezekkel, egy gyűrűt tartott
a fogoly elé.

— Hol kapta ön? Kiadta ezt önnek?

— A kereszturi csatában a hátráló császári
sereg balszárnyát egy század uhlánnal egy ka-
pitány fedezte. Emberfeletti volt, a mit e hős vég-
hezvitt. Ezredem sebesen nyomult utána, nagy
áldozattal vettem el tőle minden talpalatnyi tért,
míg a szegényes falu Szegi kertjei alá nem szo-
ritottam. Ott mindenfelől bekerítve sem adta meg
magát, hanem végső tusára kelték a derék vitézek.
Lekaszaboltatni vagy keresztül vágni magokat:
ez volt a kérdés. A kapitány az utolsót választá.
Tömbben megrohanta a liskái vonalat, maga mint
egy had Isten járt elől; a csapat megfogya bár,
de áthatolt, hanem a derék kapitány ott maradt
a vérmezőn. A golyó leverte lábáról, a száguldó
paripák eltaposták. Össze volt törve; de élt. Én
a Szegi domb alatti kis korcsmába szállítottam,
bekötöztem sebeit. Megvártam az estvét.

— Kár volna ily katonának tétlen fogolynak
maradni, vagy meghalni ellenei közt, gondolám
s az est sötétében lovamra ültettem. A derék
katona kezét szorított. E kéz szorításra ma is
büszke vagyok.

— Fogadja e gyűrűt! szól gr. Todtenberg,
ha találkoznék ki fogja ezt öntől váltani.

Az ezredes meg volt indulva, az érzetár
alig engedé szóhoz jutni, meghatóttan ott szorít-
gatá a fogoly jobbját.

eredménye által az előkelőbb szőlők és ezekből
termelt borok árának arányos emelkedésére bizo-
nyára nem fog kedvező kihatás nélkül maradni.
Köztudomású: hogy a Hegyalján az ugynevezett
uri szőlők borai, rendszeren a paraszt borok árának
kétszerezését érték el. Ha tehát a pincze-egylet a
szegényebb szőlőműves osztály által more patrio
termelt és szőlőül megvásárolt anyagból értékes
bort fog tudni felmutatni, a nagyobb gonddal
mivelt és helyesebben kezelt szőlők bora okvetle-
nül az eddiginél is nagyobb és megfelelőbb árra
tarthat ezentul számot.

Ezt, a pincze-egylet rövid időn elérni remélt
felizmosodása és üzletkörének kiterjesztésével mint
bekövetkező második fejlődési stádiumot, tervező nem
is tévesztette szem elől s azért az alkotandó alap-
szabályokban szükségesnek látja, az alaptőke meg-
felelő felemelése, illetőleg az eredetileg 500 dban
kibocsátandó részvényeknek, annak idején 2000-ig
leendő szaporíthatására figyelemmel lenni, hogy
így, majd a kétszázézerre emelkedő alaptőke segé-
lyével, a közel jövőben már majd a jobb módu
osztályok szintén megnövekedett igényei és ezen
irányban emelt követeléseivel is tudhassunk maj-
dan számolni.

Török Sándor.

(Vége következik.)

A városi képviselőtlől.

A folyó hó 16-ikán megtartott városi képv-
seleti ülésnek főtárgyát a számvizsgáló bizottság
által átvizsgált s betérjesztett 1880-ik évi költ-
ségvetés képezte.

Ezen költségvetés szerint rendes és rendki-
vüli kiadás gyanánt előirányoztatik 34299 frt 97 kr.

Erre fedezetül rendes és
rendkívüli bevételül előirányoztatik 15504 frt 70 kr.

E szerint fedezetlenül maradt 18795 frt 27 kr.

Ezen 18795 frt 27 kr-nak tehát a kincstári
egyenes adó után a községi lakosokra kivetendő
pótadó útján kell fedeztetnie. A kivetési arány-
kulcs szerint fog esni a földadó minden forintja
után 22 kr; a személyes és házadó minden forintja
után 33 kr.

A 34299 frt évi költség mindenesetre tekin-
télyes összeg s azt hisszük, hogy ha a kiadásoknál
minden szükségtelen melöltetnék s a bevételek,
kivált a rendkívüli bevételek egyes tételei a lehe-
tőség szerint fokoztatnának, már a költségvetés
keretén belül megtakarítható volna mennyi-annyi
rendezettebb viszonyok megteremtésére.

Olvastatott a megyei hatóság átirata, mely az
ez ügyben kibocsátott miniszteri intézkedés értel-
mében fölhívja a várost az adatok betérjesztésére,
melyek a honvédtiszt szállítás díjakra kívánt tetemes
összegnek a megye egyéb községeire leendő szét-
vetésére szükségesek. Eddig a terhet egyedül viselte
S.-a.-Ujhely s az aránylagos és méltányos szétve-
tés által annak egy része leemeltetik a városi
közönség vállairól: a folyó és jövő évben összesen
mintegy 1000 frt megtakarítást remélhetni.

Ezen gyűlésen még a piac- és vámbérlők is
kérvényt adtak, melyben hivatkozva a jövedelem
csökkenésre, bérléengedést folyamodnak, minthogy
a bérszerződés kizár minden leengedést s minthogy
köztudomásulag a bérlők idáig igen szép s jelenleg
is tekintélyes nyereséget sepernek be minden évben, a
kérvény mint indokolatlan elutasított.

— Ki váltja! ki fogom váltani.

Intett a katonáknak. Mikor ketten maradtak,
oda lépett hozzá s keblére ölelte élete meg-
mentőjét.

— Ön szabad... mehet.

— És ön ezredes ur elfogja ezért veszteti
rangját, elveszik hősi kardját, hadi törvényszék
elő állítják, elítélik, meggyalázzák, hosszú érdem-
teljes szolgálat után elkergetik, mint egy férges
ebet. Nem így lesz -e?

— Lehet!... de ön még is szabad!

— Meg lesz gyalázza őseinek neve, szé-
gyelni fogja saját gyermeke és nem lesz a tár-
sadalomnak olyan osztálya, a mely befogadja.

— Mondottam bajtárs, hogy ön szabad!

— Nem azért kértem, hogy négy szem közt
szóljunk ezredes ur! Nekem ilyen áron az élet
és a szabadság nem kell. Hallgasson meg engemet.

— Mikor üldözöm elől e kis elrejtett köz-
ségbe menekülve, itt szegényes, egyszerű, de hasz-
nos és tisztas pályatért találtam, künn az erdőben
foglalkoztam. A császári hadsereg tisztjei arra lo-
vagoltak. Egyike azoknak el akart taposni. A
szép állat, a melyet lovagolt, egykor az enyém
volt, kedvencz állatom, némesemből hurczolták
el. Megismertem. A neki szilajított állatnak sze-
mébe néztem, azt a nevet hangoztattam, a melylyel
egykor enyelegni szoktam vele. Az okos állat
felismert s a helyett, hogy eltaposott volna, gaz-
dáját dobta a földre. A földről felkelő tiszt arczul
csapott lovagostorával... Én halálra vagyok
ítélve, a mit arczképpemmel tettem, végre fogják

He
+ Gr
családával
gróf s csal
töltöni.
× A
végén egy
Tudjuk, ho
között s tu
még talán
atyái; azo
semmiképe
legalább v
is csak a v
primitív v
kákön, val
minált hel
jegyzésünk
+ E
lyó hó 11
azonban n
nagy szélb
× E
ták ki ma
előtte való
volt, mign
+ T
szinó épül
amelynek
vétel vége
adóvégreha
Az ember
ce-ot s szá
kivánság:
másunkra
Már hogy
falra s hog
végrehajtó
lehet, hog
tudnák m
×
kevésebbé
elhalad: t
ával, ame
aliás: fuv
nyelvükön
egy csöpp
nő meg
az ember
szólás-sza
kosarat
appikálni
zett gyü
e gondtal
lommal s
+
estve 8 ó
azon éjje
hamvadt
Szö
dsidás k
szőlőre k
kimentek
lik, a sz
zsákokra
ban, ki e
dsidások
nélkül kö
a szőlőtő
furódtak
Gyógykez
hajtani r
addig, m
ha utols
vérével,
—
megbecs
tőztató.
elégítél
—
óhajtok
—
önként r
—
uhlán ez
Az
asztán sz
van. Me
—
Legyen
tanom.
de meg
bizalom
Sz
sohajta
—
is édes

Különlélek.

Helyi és megyei események.

+ **Gróf Andrássy Gyula** volt külügyér, egész családjával szállóskai birtokára költözött, hol a gróf s családja a szüreti saiont szándékoznak elöltetni.

× **A kispaczi csatornának** a bontására néző végén egy óriás seb tátong már hetek óta. Tudjuk, hogy a csatorna befedése akadályokba ütközött s tulajdonképen megállapodásra e tárgyban még talán mostanig sem tudtak jutni a város atyái; azonban akár így van, akár úgy van, az semmiképen sincs jól, hogy a nyílt csatorna körül legalább valami korlátot nem húznak, mert eddig is csak a véletlen szerencsének tulajdonítható, hogy primitív világításunk mellett, a mostani sötét éjszakákon, valami idegen, vagy részeg ember az inkriminált helyen nyakát nem törte. Ajánljuk e megfigyzésünket a hatóság figyelmébe.

+ **Egy kéménytűz** zavarta fel a várost folyó hó 11-én a Barátságban, a délelőtti órákban, azonban minden utó veszedelem nélkül, ami a nagy szélben valóban szerencsének mondható.

× **Egy három éves kis gyermek** hulláját fogták ki ma egy hete a Rongyvából. — A gyermek előtte való nap eltűnt s minden keresés sikertelen volt, mig nem holt testét aztán megtalálták.

+ **Tabula rasa.** Diszlett vala pedig az Ó-kaszinó épület egyik oszlopán egy tiszta félv papiros, amelynek alsó részére imez volt írva: „Tudomástétel végett kiragasztotta 1879. évi stb. stb. N. N. adóvégrehajtó,“ — persze a pecsét sem hiányzott. Az emberek megilletődéssel nézték a különös anonce-ot s száz meg száz szívből tört fel az ószinte kívánság: bárcsak ilyen dolgokat hoznának tudomásunkra mindenkor a tisztelt adóvégrehajtó urak. Már hogy aztán, hogy került ez az üres plakát a falra s hogy miként került az alá a tisztelt adóvégrehajtó ur becses neve: azt nem tudjuk, meg lehet, hogy az Ó-kaszinó sörcsarnokában megtudnák mondani. — Tableau!

× **Trivializmus.** Ha az ember a munkára kevésbé alkalmas napon a „Kék macska“ előtt elhalad: találkozik egy sociál-demokrata kompániával, amely áll a minorum gentium bérkocsikok, — aliás: fuvarosokból. Ezek a „magyarok“ az ő ékes nyelvükön csapnak aztán olyan trivialis társalgást, egy csöppet sem respektálva, akár tisztességes urinó megy el mellettük, akár suszter-inas, melyen az ember önkénytelenül megbotránkozik. Miután a szólás-szabadság divik szép Magyarországon, szájkosarat meg legfeljebb az ebek szájára szoktak applikálni: azt vélnek legcélszerűbbnek, ha a jelzett gyülekezést a rendőrség meg nem engedné s e gondtalan parlament tagjait minden adandó alkalommal szétugrasztaná.

+ **Tűz volt** Sárospatakon a múlt vasárnap este 8 óra tájban s egy ház égett meg, ugyanazon éjjel pedig Kispatakon éjjel tájban egy csűr hamvadt el.

Szöllőért sörét. S.-Patakon — tudvalevőleg — dsidás katonák állomásoznak. Három ilyen hadfi szöllőre éhezett a múlt kedden éjjel s lóra ülve kimentek egyik szőlőhegyre, hol lovaikat, mint illik, a szőlőkaróhoz megkötve, maguk a szőlőt zsákokra kezdték szedni. A szőlő pásztor azonban, ki egy kiszolgált huszár, ellenséget látott a dsidásokban s minden előleges „halt, wer da“ nélkül közéjük puskázott, úgy hogy egy azonnal a szőlőtől alatt maradt. A meglőtt embernek nyakán furódtak át a sörétek s életéhez kevés a remény. Gyógykezelés végett Kassára szállították.

hajtani rajtam az élön is. De nem halhatok meg addig, megfordulnának sirjokban becsületes őseim, ha utolsó sarjadékuk le nem mosná a megbántó vérrel, arczáitól e korbácsütést...

— Önnel igaz van! Meghalni könnyű, de megbecstelenítve élni és meghalni egyiránt iróztató. Az ön megbántott becsületéért én veszek elégtételt.

— Ez nem az az elégtétel, a melyet én óhajtok

— Mit kíván ön.

— Felkeresni azt, a ki meggyalázott s azután önként menni a börtönbe.

— Ismeri ön?

— Nem; de megtalálom. Az az ifju a 12-ik uhán ezred egyenruháját viseli.

Az ezredes megdöbbenve nézett Héthársyra, aztán szomoruan tette utána:

— Az az uhán hadnagy jelenleg Bécsben van. Menjen uram és ott keresse fel.

— Köszönöm ezredes ur! Még egy kérésem. Legyen uti társam és segédem.

— Barátom! bajtársam! engedje így szólitanom. Önnel esze és szíve egyiránt helyén van... de meg látja, hogy nekem is lesz elég erőm e bizalomnak férfiasan megfelelni.

Szemeiből egy könnyet törölt ki s fájoan sohajtá:

— Szegény eltévedett, de azért nekem még is édes fiam Alfrédem!

(Vége köv.)

Az időjárás drasztikusan szeszélyes szint kezd ölteni. A napokig tartó esőzés közben pénteken délután a hó ugyancsak tekintélyes pelyekben hullott alá, Homonna vidékén pedig — mint halljuk — oly erős havazás volt, melynek nyoma még tán ma is látható. — Nem valami kedvező kilátások a szüretre. Pedig bizony egy kis áldás ránk férne.

Tokajból lapunk tudósítója szomorú hírt közöl. Ugyanis f. h. 15-ikén virradóra a lutheránus parochia mellett tűz ütven ki, pár óra alatt a városnak közel negyedrészé semmivé lett. Oltásról szó sem lehetett részint a nagy szél, részint azon szárnalmas körülmény miatt, hogy a városnak még egy valamire való fecskendője sincsen, annál kevésbé tűzoltó-egylete, mely önfeláldozó működésével a pusztító elemet megfékezhetné. Tűzoltó eszközök hiányában, összetett kezekkel kellett nézni azoknak is a pusztulást, a kik embertársaik segélyére siettek. Tudósítónk megrójjá a hatóságot, mely erőlyesen sehol és semmiben nem képes intézkedni, minek folytán a személy- és vagyonbiztonság ott teljesen illuzorius. E tekintetben a szolgabírói hivatal sem nyújt elég garanciát, mert végrehajtó közege: a csendbiztos folytonos betegeskedése következtében, egészen tehetetlen. A leégett épületek száma meghaladja a nyolczvanat. Ezek között van a lutheránus templom és paplak; továbbá a katolikus parochia, a torony és templom, melynek orgonája is elégett, harangjai pedig elolvadtak. A nagy vendéglő, a Szerviczky-féle emeletes épület, gr. Dégenfeld háza s a nagy sörház is mind a pusztító elem martalékává lettek. Az eképp okozott károkat még most megállapítani nem lehet, de az bizonyára igen tetemes lesz. Szegény Tokaj! tavasszal az árvíz, most pedig a tűz rombolásának esve martalékul, súlyos helyzetének javulását a különben is nehéz viszonyok között nem egyhamar remélheti.

Hazai események.

Phylloxera vastatrix. Kassa város határában levő Mathias-féle szőlőtelepen a phylloxera föllépte konstataitván, a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszter rendeletileg megtiltotta azon szőlőből bármely gyökeres vagy sima szőlőveszőnek s egyéb fa vagy cserjének, szőlőgyümölcsnek, szőlőlevélnek, a város határából pedig úgy a s ima, mint a gyökeres szőlőveszőknek, szőlőgyümölcsnek vagy szőlőlevélbe csomagolt tárgyának kivitelét.

Az északkeleti vasut igazgatósága vizsgálatot tartott az iránt, nem volna-e lehetséges a fővonalról azokra a vidékekre, melyekről nagyobb forgalom várható, kisebb szárnyvonalakat vezetni. Az északkeleti vasut igazgatósága beható tanulmányozások folytán most már elhatározta, hogy három ily viczinális pályát kiépít, azokra az előzetes engedélyt a közlekedési miniszteriumtól kikéri s mihelyt az építkezési költségek egyharmadának fedezése az illető vidékek érdekeltjei részéről biztosítva lesz, azonnal hozzá fog az építéshez. E vonalak a következők lennének. Rendes nyomtávval bíró másodrendű vasut Szatmártól Szinyér-Váralján át Nagybanáig; egy másik rendes nyomtávval bíró másodrendű pálya Nagy-Károlytól Fábánházán át Máté-Szalkáig s egy harmadik keskeny nyomtávú viczinális pálya Szaniszlórol vagy esetleg Piskoltról Ér-Endréden át Margitáig. E pályák még a helyi forgalom által is rövid idő alatt jövedelmezővé válnának, de kiváltképen a fővonalra nézve rendkívüli értékkel fogának birni.

A hazai posztgyártmányok használata iránt az elmúlt s a folyó évben mutatkozó érdeklődés mindjobban fokozódik, elannyira, hogy az ország e nemű gyáraihoz ma már nap-nap mellett intézetnek megrendelések. Ezek között kitűnnek a veszprémi: Dukovics Sámuel gyárában — valamint a leibitz — kézmárki gyárban előállított gyártmányok, melyek mindenikét rendkívüli olcsóság s tartósság jellemzik. Budapestén a képviselői körökben már tavaly divat volt veszprémi posztóruhát viselni.

Kuriozum. A napokban egyik járásbíróóság székhelyén a cigányok ráéheztek egyik polgár hizott sertésére. Czigány leleményességgel megmérgezték azt s így az eldöglött sertés husa csakugyan az övék lett. A vizsgáló bíró a büntényt kiderítette és a cigányok ellen „mérgezés által elkövetett tolvajlás bünténye“ miatt a vizsgálatot elrendelvé, a tettéseket s a vizsgálati iratokat ily czimen a beregszászi kir. ügyészséghez a napokban beküldte. Ezt a vizsgáló bírót is kár volt nem alkalmazni kodi-fikátornak! „Bereg“

Irodalmi és művészeti napló

Igen diszes kiállítás francia-magyar, francia-francia szótár első füzetét vittük. Szerzője Pokorny Jenő Armin, kiadója Rautman Frigyes. A szótár a legjelesebb francia és magyar kútfók után készül s teljesen képes helyettesíteni a nálunk annyira elterjedt német-francia szótárokat s így iskolai s házi használatra egyaránt alkalmas. A mű havonként két-két füzetben jelenik meg s a jövő év végére teljesen be lesz fejezve. Vastag és erős

papírja, tiszta nyomása ajánlatos kinézést kölcsönöznek a 3—3 ives füzetnek, melynek ára 30 kr.

„**Képes Családi Lapok**“ 26-ik számával az 1789 évfolyam be lett fejezve. A lap octóber 1-től hetenként jelen meg, az eddigi irány és beosztás megtartása mellett, heti melléklapot is ad, mely figyelemmel lesz a háziipar, hasznos tudnivalók, a frt nődivatra stb. Ára egy évre 6 frt előfizethetni Mehner Vilmos kiadónál Budapest, Kalap utca 6.

Táborszky és Parsch zeneműkereskedésében megjelent: Négy kedvelt népdal: 1. Rá szállott a vadgalamb a zöld ágra. 2. Fekete szárú cseresznye. 3. Ez a kis lány jól vigyázzon szívére. 4. Recze-picze haj. Énekhangra zongorakisérettel (vagy zongorára külön) alkalmazta Huber Sándor, ára 80 kr.

CSARNOK.

Mikor tizennégy éves voltam.

(Olyan karczolat-féle.)

Irta: **Farkas Bertalan.**

A poezisba jártam Miskolczon. Oda, abba az öreg lyceumba, mely a még öregebb „Avas“ lábánál pihen, a lomha Szinva patak partján, békes szomszédságban a századokra beszélő gótikus kálvinista avasi templommal.

Vén templom ez az avasi templom, meg is látszik rajta. Ha az ember belé lép, önkénytelenül olyan arany csattos ódon imakönyv, melyet csak az Ur házában szokás felnyitni vagy afféle ezüst kapcsos, rókaprémés öreg bekecs jut eszébe, minöben régente csak a templomba jártak az ájtatos nénikék.

Ama messze időben, mikor még a kálvinisták a pápistákkal (mondjuk úgy, a hogy régen mondták) nem a legjobb egyetértésben éltek: az utóbbiak szemet vetettek a colossális avasi templomra s egész processióval szándékoztak abba bevonulni, hogy az „egyedül üdvözítő vallás“ szentélyévé felavassák; hanem hát Szepessy uram (akkori főkurátor, vagy afajta notabilitás) az ajtóba állt kivont karddal s oda kiáltott, hogy „halt!“ Így maradt a templom a kálvinistáké továbbra is. A hős Szepessy hült teteme ott porlik a templom alatti kriptában.

Mint afféle bátor diákgyerek, szent borzadálylyal tekintetem sokszor a sirboltra s magam elé képzeltem az athléta alakot... miként villoghatott kezében a kard... hogy mozoghatott két oldalt araszos bajsja, a mint oda kiáltotta, hogy „halt!“

Tehát a poezisba jártam...

Istenem! beh furcsa az, mikor a gyermek poezist tanul, hogy megtanuljon abból érezni, meg — szeretni.

Tizennégy év! Még a bajusz sem ütközik; az ember esze lapdázáson jár; a tőrösgaluskára édesdeden gondol; leány-féle eszeágában sincs s akkor azt mondják neki: gyere: hallgasd a költészetet, — megtanulsz abból szeretni s a szép leány szemét többre becsüld a világ összes tőrösgaluskájánál.

A gyermekből, minthogy ifju válna és a fél-gyerek, fél-ifju lelke örömittasan szivja be azt a részegítő nektárt, mely a költészet szent forrásából felbugyog, — ettől aztán édes álomba merül el, a mely mig tart, az alatt érezni, szeretni tanul s midön belöle fölébred, akkor látja, hogy már tud szeretni. Persze csak úgy „suttymban“, az a fiatal sziv be sem meri ezt vallani. De hogy merné... mikor jóformán maga sem tudja?! Minden huszonnégy órában másért, mint akár a szalmaatüz.

Dehát minek is tanítják a poezist, mikor az ember csak — tizennégy éves!...

Minek?...

Azért, hogy boldog legyen.

Oh, mennyiért nem adnánk, ha még egyszer visszakerülne az a drága, az a rózsás, az az aranykor!... Minden parányiság, még a legjelentektelenebb emlék is oly édes, oly kedves, oly annyira feledhetlen...

Mikor az öreg V. professort, kit egész világ, a civisek is csak „bácsi“-nak hívtak, oda állított képzeletem gyüpontjába: becsületes, tisztas ábrázatját oly szivesen el élném. A hosszú fekete „kaputrák“-ot, vagy a piros galléru szürke „fellegajtót“ mintha most is látnám.

Ha fontos dolga volt az öreg urnak, hosszú léptei végig kongtak a pódiumon; megnyílt a terem ajtaja s bedünyögött rajta a „bácsi“: „fontos dologaim miatt nem tarthatok előadást“. A „csikóboros“ már akkor a gallér köpeny alól kandikált ki s az öreg ur egyenest az „Avas“ felé vette utját, a hol a miskolczi pincze-ország van fundálva.

Egetverő „hurrah“-val üdvözöltük ilyenkor az öreget s a nemes ifjuság szétugrott: ki lapdázni, ki Petőfit olvasni, ki meg a táncziskolába.

Táncziskolába.

Ha a poezisba nem járok, talán tánczolni sem tanultam volna s ekkor belé sem szeretek abba a szép barna kis leányba — tizennégy évvel.

Bertának hívták. És ez szavamra mondom! nem álnév. Berta még most is él, tudom bár sohasem láttam azóta. Ha itt a nevét olvasni találná, nem igen haragudnék meg érte. Bohó kor... gyermekkor... Elmult esőnek nem kell köpenyeg.

Együtt jártunk a táncziskolába. Ő is tizen-négy éves volt, — hazudom tizennégy éves és egy hónapos. Harmincz nappal volt idősebb nálam; ő maga mondta, akkor még nem vett le az évei számából; most már meglehet, hogy fiatalabb volna nálamnál vagy négy-öt esztendővel.

Szép barna leány volt, kissé alacsony termettel; hanem piros ajka, ragyogó fekete szemei, hullámzó ében fürtjei kibékítettek az én poéta egyéniségemet, ha természetét a cédrushoz nem is lehetett hasonlítani.

(Eolyt. köv.)

A magyar éjszak-kelet vonat menetrendje

1876. május 15-től.

A vonatok érkezése S.-a.-Ujhelybe.

Budapestről: 10 ó. 30 p. reg. — 6 ó. 34 p. este.
Kassáról: 9 ó. 30 p. reg. — 5 ó. 27 p. este.
M.-Szigetről: 9 óra reg. — 5 óra 8 percz este.
Przemysléről L.-Mihályiba: 8 óra 40 percz reggel.

A vonat indul S.-a.-Ujhelyből.

Budapestre: 9 ó. 45 p. reg. — 5 ó. 47. p. este.
Kassára: 9 ó. 31 p. reg. — 6 ó. 54 p. este.
M.-Szigetre: 11 ó. 30 p. d. e. — 7 ó. 30 p. este.
L.-Mihályiból Przemyslére: 7 óra 50 percz este.

Üzleti tudósítás.

Hivatalos piarezi árkimutató.

1879. október 17-én.

	100 kg.	sulyu.	1 hect.	frt.	kr.
Buza	100	»	»	12	—
Gabona	100	»	»	9	—
Árpa	100	»	»	7	—
Zab	100	»	»	6	25
Kukur.	100	»	»	7	—
Burgonya	100	»	»	3	50
Borsó	100	»	»	12	—
Lencse	100	»	»	8	50
Paszuly	100	»	»	9	—
Köl. kása	100	»	»	12	—
Vaj	1 liter.	»	»	—	80
Szesz	»	»	»	—	31
Marhabús	1 kg.	»	»	—	44
Szalona uj	»	»	»	—	60
Sertés-zsir	»	»	»	—	72
Széna	méter mázsa	»	»	3	40
Alom szalma	»	»	»	—	90

Háromszorinál többszöri hirdetéseknel a díjmér-séklés, valamint kívánatra különösen kiemelt hirdetéseknel a díjfelemelés esetről esetre, külön egyezkedés tárgyát képezi.

A „Kis hirdető” rovatában kis, legfeljebb 3 sorig terjedő hirdetések díja, kincstári illetéke is bele értve 50 kr.

HIRDETMÉNYEK.

Árverési hirdetmény

a bor és hús fogyasztási adó bérbe-adása iránt.

Zemplénegyesi S.-a.-Ujhely városának területén elhasználandó bor és hús után járó fogyasztási adó beszedési jog az alólírott m. k. pénzügyigazgatóság által nyilvános árverésen 1880. esetleg a bérleti szerződés hallgatólagos meghosszabítása s a felmondási jog fentartása mellett 1881 és 1882. évekre vagy pedig esetleg említett három évre feltétlenül is bérbe adatik.

Az első árverés folyó évi október 23-ik napján délelőtti 10 órakor az alólírott m. kir. pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében fog megtartatni.

Ezen az árszabályzat III. osztálya szerint beszedendő adóra a kikiáltási ár és pedig:

a bor és must után 2997 frt — kr.
a hús után 6037 frt 50 kr.
Összesen 9034 frt 50 kr.

állapítatik meg, mely összegnek 10% készpénzben vagy elfogadható állampapírokban bántpénz fejében előre leteendő.

Kellőleg felszerelt írásbeli ajánlatok a fentkített napon az árverés megkezdésének órájáig az alólírott pénzügyigazgatóság főnökségénél benyújthatók.

Az írásbeli ajánlatban határozottan kitéendő: hogy vállalkozó a bérletet csak egy évre illetőleg a felmondási jog fentartásával két további évre akarja-e elnyerni — vagy feltétlenül három évre felmondás nélkül kívánja-e a beszedési

jogot bérbe venni, vagy pedig bár melyik bérletre vállalkozik, — mely utóbbi esetben az ajánlat mindkét bérleti módra nézve különleg kifejezendő, mivel ellen esetben az ajánlat nem fog tekintetbe vétethetni.

Az árverési és bérleti föltételek, valamint az alólírott m. k. pénzügyigazgatóságnál, ugy a m. k. pénzügyigazgatóságoknál, mint a m. k. pénzügyi biztosságoknál is meg tekinthetők.

Kassán 1879. októberhő 3-án

a m. k. pénzügyigazgatóság
Sárogy Eszapperler.

Utánnymat nem díjaztatik.

Árverési hirdetmény.

A tokaji kir. járásbíróóság részéről közhírré tétetik, miszerint néhai Stelcz Antal hagyatékához tartozó b.-kislaludi határban helyezett, nygyvezezt várdülői mintegy 40 kapás szőlőnek 612 frtra becsült idei függő termésé folyó évi október 30-ik napjának délutáni 3 órájában B.-Keresztur város házánál nyilvános árverés útján, becsáron alól is elfog árvereztetni.

Kelt Tokaj 1879. október 15.

Román János.
kir. járásbíró.

Egy okleveles s a tanítóképezdét kitünő sikerrel végzett tanárnő ajánkozik a felnöttebb leánygyermek részére a francia nyelv és zongora gyakorlati tanítására, bővebb tudósítást nyerhetni Fekete László ügyvéd urnál.

2-3

Hirdetmény.

A S.-a.-Ujhelyi takarékpénztárnál üresedésbe jött főkönyvelői állomás 1500 frt évi fizetéssel s hason összegű óvadék letétele mellett betöltendő lévén.

Ezen állomást elnyerni óhajtok felkéretnek, képességi bizonylataikkal felszerelt folyamodványaikat az intézet igazgatóságához f. évi nov. 15-ik napjáig benyújtani.

A S.-a.-Ujhelyi takarékpénztár
igazgatósága.

1-3

Hirdetmény.

N.-Kövesdi közbirtokosság részéről közhírré tétetik, miszerint a Nagy-Kövesden f. év nov. 17-én d. e. 9 órakor megtartandó árverésen a nagy-kövesdi közbirtokosságot illető regale-jog valamint a korcsma s hozzátartozó épületek s végre egy telket tevő föld jövő 1880. jan 1-től számított 3 egymás után következő évre bérbe adatik. — A haszonbérleti kívánók 300 frt bántpénzzel ellátva a fenti határidőre ezennel meghivatnak, hol is az árverés megkezdése előtt a közelebbi feltételek megtekinthetők.

S.-a.-Ujhely 1879. okt. 11-én.

Szerviczky Odön,
közbirtokossági megbízott.

3-3

A közelgő szüreti idényre egyszerű és könyökszerkezetű

borsajtókat

és szőlő-zúzmoló gépeket

készletben tart

LESZIH MIKSA gazd. gépgyára MISKOLCZON.

Ugyanott

Baker-rosták és Trieurök

a legjutányosabban kaphatók.

3-3

Névjegyek. A legújabb betűkkel felszerelt Meghívók. és újonnan berendezett „ZEMPLÉN” KÖNYVNYOMDÁJA ajánkozik mindennemű könyvnyomdai munkák elkészítésére. Körlevelek. Levélfejek.

NEVJEGYEK vastag papíron díszes kiállításal 50 krtól 1 frt 50 krig.

ESKETÉSI MEGHÍVÓK csinos kiállításban borítékkal 100 db 2 ft. 50 krtól felfelé.